

med, at den bevilgede ham en livsvarig Pension paa 10,000 Kr. Med den højterede Formands Tilladelse skal jeg oplæse denne Skrivelse; den er dateret 3. April 1914 og lyder saaledes:

„Hr.

Direktør *J. H. Olesen*.

Kontrollkomité og Direktion i Andels-Anstalten „Tryg“ har med Beklagelse medtaget Efterretningen om, at De af Helbredshensyn ønsker at trække Dem tilbage fra Stillingen som Selskabets adm. Direktør. Idet Kontrollkomiteen herved imødekommer Deres Ønske, saaledes at Deres Tilbage-træden regnes fra Afskedsbegæringens Dato, idet dog Deres nuværende Lønningsvilkaar løber til 30. Juni 1914, har man den Glæde at meddele, at Kontrollkomiteen enstemmigt har bevilget Dem en livsvarig Pension af Kr. 10,000 aarlig. Ved Fastsættelsen af denne efter Anstaltens Forhold usædvanlig høje Pension er der taget særligt Hensyn til de overordentlige Fortjenester, De har indlagt Dem af Anstalten, der hovedsagelig gennem Deres Energi er naaet frem til at blive det førende Selskab herhjemme i Henseende til Livsforsikringstankens Udbredelse i Befolkningen. Men ikke mindre har man haft for Øje de Lidelser, der er paaført Dem gennem aarelang personlig Forfølgelse, der altsaa nu er resulteret i Deres Ukampdygtighed. Det er vort Haab gennem Fastsættelsen af en rundelig Pension at have bidraget vort til, at De efter i nogen Tid at have levet under sunde og rolige Forhold atter under den ene eller den anden Form maa kunne udnytte Deres rige Evner.

Paa Kontrollkomiteens Vegne

N. M. Jensen,

Formand.“

Det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) har, saa vidt jeg ved, været med til at give Direktør Olesen denne meget smigrende Skrivelse, og det undrer mig derfor unægtelig noget, at netop det ærede Medlem fra Esbjerg har fundet Anledning til at tage Afstand fra min Udtalelse om, at Olesens Efterfølger efter bedste Evne søgte at fortsætte hans Værk. Det var, hvad jeg sagde, og det ærede Medlem skyndte sig med at ryste Olesen af sig; han nedlagde en bestemt Protest imod, at den nuværende Ledelse saaledes toges til Indtægt for den afgaaede Direktørs Ar-

bejdsmetode. Jeg tror, at Direktør Olesen i Sandhed kunde anvende det Ord, som det ærede Medlem benyttede: „Bevar mig for mine Venner, mine Fjender skal jeg nok selv tage mig af“.

Det høje Ting maa undskylde, at jeg er kommet saa vidtløftigt ind paa at omtale en enkelt Mands Forhold; det er de ærede Medlemmer fra Nykøbing, Esbjerg og Roskilde, der har tvunget mig dertil. Det er vel ikke underligt, at en Mand, der er overanstrengt af et kæmpemæssigt Arbejde, nervøs og medtaget til sidst bryder sammen og bliver syg, da Modstandernes Forfølgelse kulminerede i en Sigtelse for Mened. Hvorledes jeg personlig ser paa denne Sigtelse, ligger der maaske ikke saa megen Vægt paa, efter at jeg nu en Gang har talt den Mands Sag her i Tinget; men en Ting ved jeg med Vished, og det er, at jeg, selv om jeg hader en Mand nok saa meget, og selv om han var min værste Fjende, aldrig vilde være med til at bruge et saa lumpent Middel som en Sigtelse for Mened til at fælde ham paa. Og en Ting til maa staa fast; det er, at det ærede Medlem fra Esbjerg, der sidder i Direktionen for „Tryg“, og det ærede Medlem fra Roskilde, der sidder i Repræsentantskabet og har været med til at give Direktør Olesen den Afskeds skrivelse, som jeg oplæste før, og den Generalforsamling, der Maaneder efter at Sagen var sluttet sender Direktør Olesen et Telegram, som jeg senere skal oplæse — de maa have været fuldt overbeviste om, der kan ikke have været Skygge af Tvivl i deres Sjæle om, at Sigtelsen for Mened var ganske ubegrundet. Intet Menneske kunde dog være med til at give Direktør Olesen den Art Skrivelser, hvis de havde troet paa Rigtigheden af denne Sigtelse. Saa megen Moral synes jeg, at Folk maa være i Besiddelse af.

Baade det ærede Medlem fra Roskilde (Henrik Nielsen) og andre ærede Talere synes at mene, at i den Diskussion, her er ført, er det Direktør Olesen, „Tryg“s tidligere Direktør, som har spillet Hovedrollen. Det er maaske ogsaa Tilfældet, men i saa Fald er det nærmest de Herrer, der er Skyld deri. Det er ganske fejlagtigt, at det skulde have været Tilfældet fra Begyndelsen af. Jeg maa bede det høje Ting fastholde, at det, som for mig har været Hovedsagen,